

10 Juli van dat jaar te Sluipwijk (bij Gouda) voor mij verzamelde een exemplaar aan van genoemde soort. Bij navraag bleek het dier gevonden te zijn onder eenige op een grasveld liggende dennestammen, welke afkomstig waren uit Nunspeet. Men ziet hier dus hoe gemakkelijk verspreiding van deze schadelijke snuitkever kan plaats vinden. Voor Sluipwijk, waar geen dennenbosschen voorkomen, was het gevaar niet groot; bij vervoer van aangetast dennenhout naar andere streken van ons land is een verspreiding van de plaag echter lang niet denkbeeldig.

Oegstgeest, Mei 1941.

S. J. VAN OOSTSTROOM.

Een abnormale kweek van *Macrothylacia rubi* (L.)

De Veelvraatrups, *Macrothylacia rubi* (L.), staat bekend als een moeilijk te kweken dier, niet het minst, omdat de verpopping onder normale omstandigheden eerst in het voorjaar geschiedt. De rupsen moeten dus overwinteren en het schijnt het best te zijn ze bloot te stellen aan de wintersche temperaturen. Men kan de ontwikkeling tot imago verhaasten door de rupsen eenige dagen in de vorst te plaatsen en ze daarna in een warme omgeving over te brengen.

In den afgelopen winter heb ik tegen wil en dank een geslaagde kweek tot stand gebracht. De wijze, waarop dit geschiedde, is merkwaardig genoeg, doch kan als zoodanig een entomoloog niet tot eer strekken en ik zou dan ook aarzelen aan dit voorval meer bekendheid te geven, ware het niet, dat zeer bijzondere omstandigheden, die mij noopten gedurende geruimen tijd mijn aandacht op ander gebied te concentreeren, hiervoor een excuus vormen.

In de eerste dagen van October 1940 vond ik in het duingebied der Amsterdamsche Waterleiding een veelvraatrups van flinke afmetingen en ik besloot het dier mede te nemen om te trachten hieruit de vlinder te kweken. Ik had op dat oogenblik slechts een lucifersdoosje bij mij, dat ik met de rups in een mijner vestzakjes opborg. Dit doosje heb ik daarna uit het oog verloren; het bleef in het zakje zitten, zoodat ik het iederen dag bij mij droeg en het alle bewegingen van het dagelijksch leven moest medemaken.

In December wilde ik het doosje openen, doch de rups bleek een cocon vervaardigd te hebben, die het openschuiven onmogelijk maakte. Ik heb toen niet gecontroleerd, of de rups zich inderdaad reeds verpopt had, daar ik de kweek niet wilde storen en wilde afwachten, hoe dit voorval zou afloopen. Het doosje bleef dus waar het was. Mijn lichaamswarmte zal er overdag wel voor gezorgd hebben, dat het niet aan werkelijke koude werd blootgesteld. Alleen 's nachts, op de onverwarmde kamer, waar de temperatuur gedurende de koudste dagen

(December/Januari) iets onder het vriespunt was, kan de omgeving van de cocon wat kouder zijn geweest. Hierbij komt, dat juist in de periode van strenge vorst, toen ik veel buiten was (10 dagen in Zuid-Limburg op de fiets, gedurende het vleermuis-onderzoek in de eerste weken van Januari), het vest met het doosje overdag niet werd gedragen en op de kamer in een temperatuur van omstreeks 40° F. bleef.

Ik heb er niet op gerekend, dat de vlinder reeds zeer vroeg zou uitkomen. Toen ik in Maart jl. het doosje openbrak, bleek de gedaanteverwisseling reeds te hebben plaats gevonden en de vlinder reeds dood te zijn. Het was een ♀, dat in de beperkte ruimte de vleugels niet had kunnen ontplooiën. Wel had het eieren gelegd, die reeds de ingedeukte schaal van onbevuchte eieren vertoonden, zoodat ik vermoed, dat het dier omstreeks einde Januari zal zijn uitgekomen.

Alle afmetingen waren normaal : de cocon was 50 × 20 mm, doorzichtig en iets gebogen, de pop was 32 mm lang. De lengte van het (dode) vlinderlichaam, de kop inbegrepen, is 27 mm, de dikte van het abdomen 10 mm.

Haarlem, 8 April 1941.

G. L. VAN EYNDHOVEN.

Bestuursmededeeling.

Bibliotheek.

Aanvragen te richten tot : „Bibliotheek der Nederlandsche Entomologische Vereeniging, Zeeburgerdijk 21, Amsterdam O.”.

Bestelling van uitgaven der Vereeniging.

Het Bestuur vestigt er de aandacht der Leden op, dat het voor een goeden gang van zaken noodzakelijk is, dat uitgaven der Vereeniging uitsluitend besteld worden bij den Secretaris.

De Leden behoeven geleverde boekwerken niet vooraf te betalen, doch wachten de rekening van den Penningmeester af, waar zij het verschuldigde bedrag op vinden, verhoogd met verzendkosten en 5 % omzetbelasting.

Men storte dus niet vooraf het verschuldigde bedrag op de postrekening van den Penningmeester, ook niet met vermelding van het gewenschte op de „bij” strook.

Ook de Catalogus der Bibliotheek behoort bij den Secretaris besteld te worden.

Het adres van den Secretaris is : Entomol. Lab., Plantage Doklaan 44, Amsterdam C.
